



COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 30.11.2016
COM(2016) 761 final

2016/0376 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI
de modificare a Directivei 2012/27/UE privind eficiența energetică

(Text cu relevanță pentru SEE)

{SWD(2016) 399 final}
{SWD(2016) 401 final}
{SWD(2016) 402 final}
{SWD(2016) 403 final}
{SWD(2016) 404 final}
{SWD(2016) 405 final}
{SWD(2016) 406 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

Principiul „eficiența energetică pe primul loc” reprezintă un element esențial al uniunii energetice, iar prezenta propunere îl pune în practică. Energia cea mai ieftină, cea mai curată și cea mai sigură este energia care nu este folosită deloc. Eficiența energetică trebuie considerată o sursă de energie în sine. Ea constituie una dintre cele mai rentabile modalități de a sprijini tranziția către o economie cu emisii reduse de dioxid de carbon și de a crea creștere, locuri de muncă și oportunități de investiții.

Cadrul juridic al Uniunii Europene a fost construit în jurul unui obiectiv privind eficiența energetică de 20 % pentru anul 2020 – care trebuie acum revizuit cu o perspectivă pentru anul 2030, în urma acordului din 2014 al Consiliului European asupra unui obiectiv de cel puțin 27 % pentru 2030, care ar urma să fie revizuit până în 2020 având în vedere un obiectiv de 30 %, precum și în urma rezoluției Parlamentului European care solicită un obiectiv obligatoriu de 40 %.

Prezenta propunere stabilește pentru 2030 un obiectiv obligatoriu de 30 % privind eficiența energetică la nivelul UE. Aceasta va oferi statelor membre și investitorilor o perspectivă pe termen lung pe baza căreia să își planifice politicile și investițiile și să își adapteze strategiile în vederea atingerii eficienței energetice. Susținut prin politici dedicate la nivelul UE și la nivel național și regional, acest obiectiv va aduce Europei numeroase beneficii substanțiale. Un asemenea obiectiv reprezintă o scădere cu 17 % a consumului de energie finală față de 2005. El va spori creșterea economică, ducând la o creștere a PIB-ului de circa 0,4 % (70 de miliarde EUR). O eficiență energetică mai mare va ajuta companiile europene să își amelioreze competitivitatea prin menținerea costurilor lor la un nivel scăzut, iar prețurile la energie electrică pentru gospodării și pentru industrie sunt preconizate să se reducă în medie de la 161 la 157 EUR/MWh. Acest obiectiv va crea oportunități de afaceri și locuri de muncă la nivel local, estimându-se crearea a 400 000 de locuri de muncă suplimentare în toate sectoarele până în 2030, în special în sectorul construcțiilor, inclusiv prin sporirea cererii de forță de muncă manuală calificată. Clădirile reprezintă cel mai mare consumator de energie din Europa, consumând 40 % din energia finală – așadar, un obiectiv de 30 % privind eficiența are un mare potențial în acest sector. În fine, costurile pentru controlul poluării și costurile pentru efectele nocive asupra sănătății ar trebui să scadă cu 4,5-8,3 miliarde EUR, iar securitatea energetică se va îmbunătăți mult, importurile de gaz reducându-se cu 12 % în 2030.

În temeiul Directivei privind eficiența energetică, statele membre trebuie să se asigure că furnizorii și distribuitorii de energie își sporesc economiile de energie cu 1,5 % pe an. Implementat prin intermediul unor scheme de obligații și al unor măsuri alternative speciale, acesta reprezintă un element-cheie al cadrului UE privind eficiența energetică. El s-a dovedit a avea un puternic efect de „atracție” în ceea ce privește declanșarea de economii de energie la nivelul utilizării finale, atragerea de investiții private în eficiența energetică și sprijinirea apariției unor noi actori pe piață. Acest element creează o voință politică privind eficiența energetică, sporind în același timp rata de renovare a clădirilor și gradul de adoptare a dispozitivelor și a tehnicilor eficiente din punct de vedere energetic. Deblocarea, după 2020 și mai departe, a investițiilor private și a oportunităților de afaceri necesare pentru întreprinderile din UE, în special pentru întreprinderile mici și mijlocii, reprezintă o politică-cheie.

Prin urmare, propunerea prelungește dincolo de 2020 obligația de economisire a energiei, păstrând în același timp rata de 1,5 % și posibilitatea de a utiliza atât scheme de obligații, cât și măsuri alternative privind eficiența energetică. Acest lucru menține integral flexibilitatea existentă a statelor membre în ceea ce privește modul în care implementează obligațiile de economisire, în conformitate cu politica lor de mediu și cu condițiile lor de piață. Această dispoziție este esențială pentru atingerea obiectivelor Uniunii privind energia și clima, deoarece se preconizează că circa jumătate din economiile suplimentare care sunt necesare pentru a atinge un obiectiv de 30 % privind eficiența energetică în 2030 ar proveni din prelungirea sa dincolo de 2020.

Pentru a da și mai multă putere consumatorilor ca actori-cheie pe piața energiei, Comisia propune îmbunătățirea dispoziției referitoare la informarea acestora cu privire la consumul propriu de încălzire și de răcire și consolidarea drepturilor lor în ceea ce privește contorizarea și facturarea energiei termice, în special în cazul persoanelor care locuiesc în clădiri cu mai multe apartamente. Pentru a îmbunătăți frecvența informării, se introduce o obligație privind posibilitatea citirii de la distanță a contoarelor de căldură.

Propunerea consolidează aspectele sociale ale eficienței energetice, prin faptul că impune luarea în calcul a sărăciei energetice atunci când se elaborează scheme de obligații și măsuri alternative privind eficiența energetică. Scăderea facturilor la energie va prezenta, de asemenea, beneficii deosebite pentru consumatorii cei mai vulnerabili.

Prezenta propunere cuprinde doar acele articole din directivă care trebuie actualizate în scopul cadrului pentru 2030, precum și dispozițiile referitoare la contorizare și la facturare. În afara modificărilor de natură tehnică aduse coeficientului implicit din anexa IV și delegării de la articolul 22, celelalte articole din directivă rămân neschimbate.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică**

Eficiența energetică și principiul „eficiența energetică pe primul loc” se află în centrul strategiei privind uniunea energetică. Propunerea raționalizează și simplifică dispozițiile existente și, de asemenea, sporește coerența cu alte elemente ale pachetului „Energie curată pentru toți europenii”, și anume noul regulament privind guvernarea, noua organizare a pieței energiei electrice și actualizarea legislației privind energia din surse regenerabile.

De asemenea, ea va permite ca Directiva privind performanța energetică a clădirilor să își atingă întregul potențial, prin sporirea gradului de renovare a clădirilor în vederea obținerii eficienței energetice. Deseori, furnizorii și distribuitorii de energie își îndeplinesc obligația de a realiza economii de energie de 1,5 % prin implementarea de măsuri de eficiență energetică în casele clienților individuali. Documentul de lucru al serviciilor Comisiei aferent oferă exemple de bune practici în domeniul eficienței energetice din întreaga Uniune¹.

Obiectivele de eficiență energetică sunt legate de obiectivele privind schimbările climatice, îndeosebi de Decizia privind partajarea eforturilor (DPE)², care stabilește obiective de

¹ SWD (2016) 404.

² Decizia nr. 406/2009/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind efortul statelor membre de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră astfel încât să respecte angajamentele Comunității de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2020, http://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=uriserv:OJ.L_.2009.140.01.0136.01.ENG

reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră (GES) pentru statele membre. Politicile privind eficiența energetică sporesc semnificativ gradul de adoptare a unor tehnologii care permit economisirea energiei în clădiri, în industrie și în transporturi. Măsurile privind eficiența energetică reprezintă o modalitate rentabilă de a ajuta statele membre să îndeplinească obiectivele schemei de comercializare a certificatelor de emisii (ETS)³ și ale DPE, deoarece articolul 7 din directivă le impune statelor membre să realizeze economii reale de energie și, prin urmare, încurajează măsurile privind eficiența energetică în practică.

Modificările propuse ale dispozițiilor referitoare la contorizare și la facturare vor spori coerența cu legislația privind piața internă a energiei care reglementează energia electrică și vor contribui la alte inițiative ale uniunii energetice: „Strategia privind încălzirea și răcirea”⁴ și „Noile avantaje pentru consumatorii de energie”.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

• Temeiul juridic

Propunerea se întemeiază pe articolul 194 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, acesta fiind temeiul juridic pentru măsurile din domeniul energiei. De asemenea, acesta reprezintă temeiul juridic al Directivei 2012/27/UE privind eficiența energetică, care este modificată de prezenta propunere. Deoarece tratatul cuprinde un temei juridic specific în domeniul energiei, utilizarea sa este oportună.

• Subsidiaritatea

Instrumentele privind eficiența energetică adoptate la nivelul UE reflectă importanța tot mai mare a energiei ca provocare politică și economică, precum și strânsa legătură a acestora cu domeniile de politică privind securitatea aprovizionării cu energie, schimbările climatice, durabilitatea, piața internă și dezvoltarea economică. Din cauza unor deficiențe ale pieței și unor deficiențe de reglementare, nu vor fi realizate volume mari de investiții rentabile în eficiența energetică, ceea ce va duce la un consum de energie în 2030 care nu corespunde acordului Consiliului European din octombrie 2014. Până în prezent, obiectivele privind eficiența energetică nu au putut fi realizate în mod satisfăcător de statele membre acționând singure; prin urmare, este necesară acțiunea la nivelul Uniunii pentru a facilita și a sprijini realizarea de activități la nivel național. Principiul subsidiarității este respectat, deoarece statele membre își vor păstra aceeași flexibilitate ca în prezent cu privire la selectarea mixului lor de politici și la abordarea lor în vederea realizării economiilor necesare până în 2030, inclusiv modul în care sunt eșalonate economiile.

• Proporționalitatea

În conformitate cu principiul proporționalității, modificările propuse nu depășesc ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor stabilite. Modificările propuse ale cadrului legislativ actual îl vor adapta unui calendar pentru 2030 și îi vor îmbunătăți claritatea și fezabilitatea. Opțiunea preferată evaluată pentru articolul 7 nu ar depăși ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor (cerința privind economiile până în 2030). Evaluarea impactului stabilește de ce este oportun ca și pentru noua perioadă (2021-2030) să se mențină aceeași rată

³ Consiliul European a convenit asupra unui obiectiv al UE ETS de reducere a emisiilor cu 43 % față de anul 2005 și asupra unui obiectiv în afara ETS (cuprinzând DPE și LULUCF) pentru 2030 de -30 % față de nivelurile din 2005, acesta din urmă urmând să fie implementat prin obiective naționale cu caracter obligatoriu.

⁴ COM(2016) 51 final, 16.2.2016.

de 1,5 % pe an.

Domeniul de aplicare a elementelor propuse în opțiuni se limitează doar la acele aspecte care necesită o acțiune din partea Uniunii (stabilirea cerinței privind economiile și implementarea cadrului pentru a se asigura realizarea într-un mod credibil a acestor economii).

Modificările în scopul simplificării și al clarificării vor ușura punerea în aplicare a dispozițiilor de către statele membre și îndeplinirea cerințelor privind economiile de energie.

Este puțin probabil ca modificările aduse articolelor 9-11 să aibă un efect major asupra modului în care statele membre abordează deja obligațiile referitoare la contorizarea și la facturarea consumatorilor de energie și s-au stabilit termene corespunzătoare pentru obligațiile referitoare la dispozitivele care pot fi citite de la distanță.

- **Alegerea instrumentului**

Întrucât prezenta propunere modifică o directivă existentă, o directivă de modificare reprezintă instrumentul adecvat.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR *EX-POST*, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRII IMPACTULUI

- **Consultarea părților interesate**

La 4 noiembrie 2015 s-a lansat o consultare publică pentru a primi reacții și comentarii de la părțile interesate. În conformitate cu bunele practici, în cadrul sondajului s-au acceptat răspunsuri timp de peste 12 săptămâni.

În cadrul sondajului online s-au primit 332 de răspunsuri, iar pe adresa funcțională de e-mail s-au mai primit încă 69 de documente, fie ca adăugiri, fie ca răspunsuri la sondaj. Majoritatea contribuțiilor au fost transmise de asociații din domeniu (140), de societăți private (47) și de ONG-uri (33). Un număr total de 19 autorități publice centrale au transmis contribuții, între care 18 din UE și Norvegia. Din cele 18 autorități publice din cadrul UE, 3 au solicitat păstrarea anonimatului. Celelalte 15 sunt din Austria, Belgia, Croația, Republica Cehă, Danemarca, Estonia, Finlanda, Franța, Ungaria, Letonia, Lituania, Țările de Jos, Slovacia, Suedia și Regatul Unit.

O consultare mai specifică cu statele membre a avut loc cu ocazia reuniunii Comitetului pentru Directiva privind eficiența energetică din data de 2 februarie 2016 și a reuniunii Acțiunii concertate din 17-18 martie 2016.

S-au adunat și alte informații din partea părților interesate, prin ateliere tematice, îndeosebi privind monitorizarea și verificarea (3 februarie 2016) și tranzacționarea economiilor de energie în temeiul articolului 7 (29 februarie 2016).

La 14 martie 2016 a avut loc un eveniment special organizat pentru părțile interesate și axat pe opțiunile de politică, iar rezultatele dezbatelor au fost folosite în cadrul procesului de evaluare a impactului (a se vedea concluziile de mai jos). Acest eveniment pentru părțile interesate, cu 282 de participanți din industria europeană, din organizații ale societății civile și din state membre, a fost organizat și pentru a discuta obiectivul pentru anul 2030. Majoritatea părților interesate care au exprimat o opinie au sprijinit un obiectiv de până la 40 % în 2030, însă nu au exprimat o opinie definitivă cu privire la faptul dacă obiectivul ar trebui să fie obligatoriu sau nu.

- **Obținerea și utilizarea expertizei**

S-au comandat următoarele studii de la contractanți externi:

- *Final Report evaluating the implementation of Article 7 of the EED* (Raport final de evaluare a punerii în aplicare a articolului 7 din DEE), Ricardo-AEA/CE Delft.
- *Draft final Report on assessing costs and benefits of the EEOs* (Proiect de raport final privind evaluarea costurilor și beneficiilor schemelor de obligații privind eficiența energetică), RAP.
- *Analysis provided to the impact assessment of Article 7, EED* (Analiza efectuată pentru evaluarea impactului articolului 7 din DEE), Ricardo AEA/CE Delft (în cadrul celui de-al treilea studiu de monitorizare privind articolul 7).
- *Analysis of good practices and development of guidelines for accurate and fair allocation of costs for individual consumption of heating, cooling and domestic hot water in multi-apartment and multi-purpose buildings to support the implementation of relevant provisions of the Articles 9-11 of the Directive 2012/27/EU on energy efficiency* (Analiza bunelor practici și formularea de orientări privind alocarea precisă și corectă a costurilor pentru consumul individual de încălzire, de răcire și de apă caldă menajeră în clădirile cu mai multe apartamente și în clădirile polivalente, în sprijinul punerii în aplicare a dispozițiilor relevante ale articolelor 9-11 din Directiva 2012/27/UE privind eficiența energetică), de Empirica.

Pentru modificările aduse articolelor 1 și 3 s-a folosit modelul de sistem energetic PRIMES al Universității Tehnice Naționale din Atena (NTUA). În plus, pentru modelarea și analiza macroeconomică s-a folosit expertiză din partea NTUA, Cambridge Econometrics și Ernst and Young.

- **Evaluarea impactului**

Au fost examinate următoarele opțiuni:

În ceea ce privește nivelul obiectivului, s-a evaluat o reducere a energiei primare de 27, 30, 33, 35 și 40 % față de un nivel de referință din 2007. Pentru formularea obiectivului, s-a analizat un consum de energie primară și/sau finală, un obiectiv de economisire a energiei sau un obiectiv de intensitate energetică. În ceea ce privește natura obiectivului, s-au evaluat următoarele opțiuni:

- opțiunea 1: obiective orientative la nivelul UE și naționale;
- opțiunea 2: obiectiv obligatoriu la nivelul UE;
- opțiunea 3: obiective obligatorii la nivelul statelor membre.

Pentru articolul 7:

- opțiunea 1: nicio acțiune la nivelul UE – se continuă cu orientările privind cadrul legislativ și cu aplicarea până în 2020;
- opțiunea 2: prelungirea articolului 7 până în 2030;
- opțiunea 3: prelungirea articolului 7 până în 2030, simplificare și actualizare;
- opțiunea 4: prelungirea articolului 7 până în 2030, sporirea ratei economiilor.

Pentru articolele 9-11:

- opțiunea 1: o mai bună punere în aplicare și orientări suplimentare (opțiune nelegislativă);
- opțiunea 2: clarificare și actualizare, inclusiv consolidarea anumitor dispoziții pentru a spori coerența cu legislația privind piața internă a energiei.

Toate opțiunile sunt analizate în cadrul evaluării impactului și sunt comparate cu scenariul de referință și între ele. Evaluarea a arătat că un nivel de peste 27 % în materie de eficiență energetică în 2030 ar aduce beneficii mai mari în ceea ce privește locurile de muncă și creșterea economică, securitatea aprovizionării, reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, sănătatea și mediul. Pe baza acestei analize pluridimensionale, s-a luat o decizie politică privind un obiectiv obligatoriu de 30 % în materie de eficiență energetică. Ca urmare a acestei analize, opțiunile preferate sunt opțiunea 3 pentru articolul 7 și opțiunea 2 pentru articolele 9-11, deoarece acestea sunt cele mai eficace și mai eficiente pentru îndeplinirea obiectivelor dorite și sunt consecvente cu alte domenii ale politicii energetice a UE.

Prelungirea articolului 7 până în 2030 conform opțiunii preferate va contribui la reducerea consumului de energie și a emisiilor de CO₂ și va duce, de asemenea, la îmbunătățirea calității aerului.

În ceea ce privește impactul social, opțiunea preferată ar avea un efect pozitiv asupra ocupării forței de muncă: o analiză a peste 20 de studii a arătat că, la fiecare 1,2 milioane EUR cheltuite pentru eficiența energetică, sunt sprijinite direct aproximativ 23 de locuri de muncă în industria eficienței energetice. Dacă aplicăm acest raport la cheltuielile totale efectuate de societățile din domeniul energetic, spre exemplu în Austria, Danemarca, Franța, Italia și Regatul Unit, și presupunând un efect de levier având valoarea 2, acest lucru sugerează că până la 100 000 de locuri de muncă sunt sprijinite de schemele de obligații în materie de eficiență energetică din țările respective. De asemenea, se preconizează un impact pozitiv asupra celor care trăiesc în „sărăcie energetică”: un studiu realizat în 2013 pentru Banca Europeană de Investiții a constatat că reducerea facturilor la combustibil prin măsuri de eficiență energetică poate atenua sărăcia energetică și poate contribui la soluționarea problemelor asociate cu inegalitatea și cu excluziunea socială.

• **Adecvarea și simplificarea reglementărilor**

Propunerea nu exceptează microîntreprinderile, însă directiva conține dispoziții specifice pentru întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri), care nu sunt supuse obligației de a efectua un audit energetic o dată la patru ani. Statele membre au obligația de a dezvolta programe și de a încuraja IMM-urile să efectueze audituri energetice și pot institui scheme de sprijin pentru a acoperi costurile acestor audituri energetice.

Obligația privind economiile de energie de la articolul 7 din directivă se traduce deseori, în practică, în multe măsuri de economisire a energiei la scară redusă, îndeosebi legate de renovarea clădirilor. IMM-urile, spre exemplu micile firme de construcții, sunt avantajate de aceste oportunități de afaceri, iar prelungirea articolului 7 dincolo de limita sa actuală stabilită pentru 2020, până în 2030, va permite continuarea acestui efect pozitiv. Extinderea practicii de a încheia contracte de performanță energetică a dus la utilizarea societăților de servicii energetice (SSE), care sunt deseori IMM-uri, de către furnizorii de energie.

În 2016, Comisia a realizat o verificare a adecvării în ceea ce privește industria construcțiilor în domeniile de politică ale pieței interne și ale eficienței energetice, prin care a constatat că, în ansamblu, legislația privind eficiența energetică din UE a avut un efect pozitiv asupra

sectorului construcțiilor, generând oportunități sporite de afaceri legate de renovarea clădirilor într-un mod eficient din punct de vedere energetic.

Modificările propuse în ceea ce privește contorizarea și facturarea consumatorilor de energie vor clarifica și vor actualiza dispozițiile actuale pentru a ține seama de evoluțiile și de avantajele dispozitivelor de măsurare a consumului termic de la distanță și vor îmbunătăți informațiile privind propriul consum de energie, precum și frecvența furnizării acestora.

Modificările propuse ale directivei vor simplifica și vor clarifica punerea în aplicare pentru statele membre și vor reduce la minimum, în măsura posibilului, suprapunerile cu alte legi și politici privind energia.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Prezenta propunere modifică o directivă existentă privind eficiența energetică și, deși obligațiile sunt prelungite în timp, acest lucru nu se preconizează că va genera consecințe majore suplimentare în ceea ce privește costurile bugetare sau administrative pentru autoritățile publice din statele membre, acestea având deja implementate măsuri și structuri. În majoritatea cazurilor, costurile asociate cu măsurile din cadrul schemelor de obligații în materie de eficiență energetică sunt transferate clienților finali, însă aceștia au de câștigat în urma reducerii facturilor la energie datorită scăderii consumului de energie.

Propunerea nu are nicio implicație pentru bugetul UE.

5. ALTE ELEMENTE

• Planuri de punere în aplicare și măsuri de monitorizare, evaluare și raportare

Prezenta propunere nu aduce nicio modificare obligațiilor actuale de raportare ale statelor membre. Propunerea legislativă privind guvernanța uniunii energetice va asigura implementarea unui sistem transparent și fiabil de planificare, raportare și monitorizare, bazat pe planuri energetice și climatice naționale integrate și pe rapoarte intermediare ale statelor membre, care evaluează în mod regulat implementarea planurilor naționale. Acest lucru va ușura povara administrativă a statelor membre, permițându-i în același timp Comisiei să monitorizeze progresul statelor membre în direcția îndeplinirii obiectivelor lor privind eficiența energetică și a obiectivului general al UE. Indicatorii succesului, conform opțiunii preferate după adoptarea propunerii, vor fi următorii:

- transpunerea și implementarea corectă a modificărilor aduse directivei;
- un progres sporit în direcția îndeplinirii obiectivelor naționale și ale UE privind eficiența energetică;
- mai multe informații puse la dispoziția consumatorilor cu privire la consumul de energie termică al acestora;
- reducerea poverii administrative a statelor membre și o mai bună raportare cu privire la măsurile și la economiile realizate de statele membre.

Una dintre modificările propuse ale directivei adaugă o obligație a Comisiei de a efectua o reexaminare generală a directivei până la 28 februarie 2024. Notele explicative existente la

articolul 7⁵ și la articolele 9-11⁶ vor fi actualizate pentru a reflecta modificările realizate prin prezenta propunere.

- **Explicația detaliată a dispozițiilor specifice ale propunerii**

Articolul 1 și articolul 3 din directivă sunt modificate pentru a adăuga obiectivul obligatoriu al Uniunii de 30 % în materie de eficiență energetică pentru anul 2030.

Nu există obiective naționale obligatorii pentru statele membre, însă contribuțiile lor orientative privind eficiența energetică pe plan național pentru 2030 vor fi notificate în cadrul planurilor energetice și climatice naționale integrate ale statelor membre. Comisia va evalua contribuțiile orientative privind eficiența energetică pe plan național pentru 2030 și va stabili procesul privind modalitatea de asigurare a faptului că aceste contribuții sunt luate în calcul pentru obiectivul Uniunii privind eficiența energetică pentru 2030 în cadrul propunerii legislative referitoare la guvernanta uniunii energetice. De asemenea, Comisia evaluează progresul înregistrat în ceea ce privește eficiența energetică în direcția atingerii obiectivului pentru 2030 și propune măsuri suplimentare dacă Uniunea nu se află pe calea cea bună pentru atingerea obiectivului pentru 2030. În acest context, evaluarea de către Comisie a progresului colectiv înregistrat în ceea ce privește implementarea planurilor energetice și climatice naționale integrate va avea o importanță deosebită. De asemenea, în propunerea legislativă privind guvernanta uniunii energetice se prevede evaluarea periodică de către Comisie a progreselor realizate de statele membre și de Uniune, în ansamblu, în direcția atingerii obiectivelor pentru 2030.

Articolul 4, care impune ca statele membre să stabilească strategii pe termen lung pentru mobilizarea investițiilor în renovarea parcului lor imobiliar național, va fi eliminat din prezenta directivă și va fi adăugat la directiva privind performanța energetică a clădirilor, unde se potrivește mai bine datorită inițiativei de finanțare inteligentă a clădirilor, planurilor pe termen lung pentru clădirile al căror consum energetic este aproape egal cu zero și obiectivului de decarbonizare a clădirilor.

Articolul 7 este modificat pentru a prelungi perioada de obligații dincolo de anul 2020, până în 2030, și pentru a clarifica faptul că statele membre pot realiza economiile necesare de energie printr-o schemă de obligații în materie de eficiență energetică, prin măsuri alternative sau printr-o combinație între cele două abordări. Statele membre vor putea ține cont, într-o anumită măsură, de instalarea de noi tehnologii de obținere a energiei din surse regenerabile pe sau în clădiri. Anexa V este de asemenea modificată, pentru a simplifica modul în care trebuie calculate economiile de energie și pentru a clarifica ce economii sunt eligibile în sensul articolului 7. Acest lucru este deosebit de relevant în ceea ce privește economiile de energie rezultate din măsurile care vizează renovarea clădirilor, care acum pot fi revendicate în întregime.

Calculul cantității de economii necesare pentru perioada 2021-2030 se va baza în continuare pe vânzările anuale de energie către clienții finali, calculate ca medie pe cei trei ani dinaintea începerii perioadei de obligații respective. Statele membre pot introduce deja, în schemele lor de obligații în materie de eficiență energetică, cerințe de ordin social care vizează gospodăriile

⁵ SWD (2013) 451 final,
<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52013SC0451&from=EN>

⁶ SWD (2013) 48 final,
<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52013SC0448&from=EN>

afectate de sărăcia energetică. Articolul 7 modificat consolidează această dispoziție și impune statelor membre să țină cont de sărăcia energetică atunci când concep măsuri alternative. Comisia va continua să sprijine accesibilitatea măsurilor de eficiență energetică pentru consumatorii afectați de sărăcia energetică, prin schimburi de bune practici.

Articolul 9 privind contorizarea și articolul 10 privind facturarea sunt modificate pentru a deveni aplicabile doar în cazul gazului, adăugându-li-se în același timp prevederi noi, similare și clare, aplicabile doar încălzirii, răcirii și apei calde menajere furnizate din surse centrale.

Se introduce o distincție între clienții finali și consumatorii finali, pentru a clarifica aplicabilitatea normelor în clădirile cu mai multe apartamente și polivalente care sunt subcontorizate. Furnizarea unui feedback rapid și clar consumatorilor cu privire la consumul lor real de energie poate contribui la reducerea facturilor la energie, însă feedbackul funcționează cel mai bine atunci când este furnizat frecvent; prin urmare, dispozitivele de măsurare a energiei termice ar trebui, în timp, să poată fi citite de la distanță, pentru a se asigura furnizarea către consumatori, în mod rentabil și frecvent (în final lunar), a informațiilor privind consumul. Ca beneficiu suplimentar, citirea de la distanță elimină necesitatea prezenței consumatorilor acasă pentru a permite accesul cititorilor de contoare la locuințele lor. Anexa VII este de asemenea modificată, pentru a asigura coerența cu articolele 9-11.

Dispozițiile articolului 15 alineatele (5) și (8) din directivă, privind transformarea, transportul și distribuția energiei, sunt abrogate, astfel încât noi dispoziții echivalente să poată fi introduse în cadrul propunerilor legislative făcute în temeiul inițiativei privind organizarea pieței. În cazul articolului 15 alineatul (8), acest lucru se va realiza în așa fel încât să se asigure menținerea pe deplin a îndatoririlor pe care aceste cerințe le impun statelor membre.

Articolul 23 privind delegarea de competențe este modificat pentru a elimina actuala limită temporală a delegării, înlocuind-o cu perioada standard de cinci ani stabilită în Înțelegerea comună a Parlamentului European și a Consiliului privind actele delegate.

Articolul 24 va fi modificat prin propunerea legislativă privind guvernanta uniunii energetice.

La directivă se adaugă o clauză de reexaminare generală, conform căreia Comisia trebuie să evalueze directiva și să înainteze un raport către Parlamentul European și către Consiliu până la 28 februarie 2024 și apoi la fiecare cinci ani.

Coeficientul implicit al factorului de energie primară (FEP) din anexa IV este modificat pentru a ține cont de progresele tehnologice. Acesta ar putea fi modificat printr-un act delegat, însă se consideră mai potrivită utilizarea prezentei propuneri legislative pentru îndeplinirea aceluiași scop.

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

de modificare a Directivei 2012/27/UE privind eficiența energetică

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 194 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European⁷,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor⁸,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Moderarea cererii de energie reprezintă una dintre cele cinci dimensiuni ale Strategiei privind uniunea energetică, adoptată la 25 februarie 2015. Îmbunătățirea eficienței energetice va genera beneficii pentru mediu, va reduce emisiile de gaze cu efect de seră, va îmbunătăți securitatea energetică prin reducerea dependenței de importurile de energie din afara Uniunii, va scădea costurile cu energia ale gospodăriilor și ale întreprinderilor, va contribui la atenuarea sărăciei energetice și va genera un număr mai mare de locuri de muncă și o activitate economică la nivelul tuturor sectoarelor economiei. Acest lucru este în conformitate cu angajamentele asumate de Uniune în cadrul uniunii energetice și al agendei globale privind schimbările climatice stabilite prin Acordul de la Paris din decembrie 2015 de către părțile la Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice.
- (2) Directiva 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁹ constituie o componentă a progresului în direcția realizării uniunii energetice, în temeiul căreia eficiența energetică ar trebui tratată ca o sursă de energie în sine. Atunci când se stabilesc noi norme privind oferta și alte domenii de politică ar trebui să se țină seama de principiul „eficiența energetică pe primul loc”. Comisia ar trebui să se asigure că eficiența energetică și răspunsul din partea cererii pot concura în mod egal cu capacitatea de producție. Eficiența energetică trebuie luată în considerare ori de câte

⁷ JO C , , p. .

⁸ JO C , , p. .

⁹ Directiva 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 privind eficiența energetică, de modificare a Directivelor 2009/125/CE și 2010/30/UE și de abrogare a Directivelor 2004/8/CE și 2006/32/CE (JO L 315, 14.11.2012, p. 1).

ori se iau decizii financiare sau de planificare relevante pentru sistemul energetic. Îmbunătățirile în materie de eficiență energetică trebuie realizate ori de câte ori sunt mai rentabile decât soluțiile echivalente din partea ofertei. Acest lucru ar trebui să ajute la valorificarea numeroaselor beneficii pe care eficiența energetică le poate aduce societății europene, în special cetățenilor și întreprinderilor.

- (3) Consiliul European din octombrie 2014 a stabilit un obiectiv de eficiență energetică de 27 % pentru 2030, care urma să fie revizuit până în 2020 „având în vedere un prag de 30 % la nivelul Uniunii”. În decembrie 2015, Parlamentul European i-a solicitat Comisiei să evalueze, de asemenea, viabilitatea unui obiectiv de eficiență energetică de 40 % pentru același interval de timp. Prin urmare, este oportună reexaminarea și modificarea în consecință a directivei, pentru a o adapta perspectivei pentru anul 2030.
- (4) În cadrul perspectivei pentru 2030 nu există obiective obligatorii la nivel național. Necesitatea ca Uniunea să își îndeplinească obiectivele de eficiență energetică la nivelul UE, exprimate în consum de energie primară și finală, în 2020 și în 2030 ar trebui stabilită clar, sub forma unui obiectiv obligatoriu de 30 %. Această clarificare la nivelul Uniunii nu ar trebui să restricționeze statele membre, deoarece se menține libertatea acestora de a-și stabili propriile contribuții naționale pe baza consumului de energie primară sau finală, a economiilor de energie primară sau finală sau a intensității energetice. Statele membre ar trebui să își stabilească propriile contribuții naționale orientative în materie de eficiență energetică ținând seama de faptul că, în 2030, consumul de energie al Uniunii trebuie să fie de maximum 1 321 Mtep de energie primară și de maximum 987 Mtep de energie finală. În consecință, consumul de energie primară ar trebui redus cu 23 %, iar consumul de energie finală ar trebui redus cu 17 % la nivelul Uniunii, față de nivelurile din 2005. Este necesară o evaluare periodică a progreselor înregistrate în direcția atingerii obiectivului Uniunii pentru 2030, aceasta fiind prevăzută în propunerea legislativă privind guvernanța uniunii energetice.
- (5) Obligația ca statele membre să stabilească strategii pe termen lung pentru mobilizarea investițiilor în renovarea parcului lor imobiliar național și să le notifice Comisiei ar trebui eliminată din Directiva 2012/27/UE și adăugată la Directiva 2010/31/UE a Parlamentului European și a Consiliului¹⁰, unde se potrivește cu planurile pe termen lung pentru clădirile al căror consum energetic este aproape egal cu zero și pentru decarbonizarea clădirilor.
- (6) Având în vedere cadrul de politică energetică și climatică pentru 2030, obligația privind economiile de energie ar trebui extinsă dincolo de anul 2020. Prelungirea perioadei de angajament dincolo de 2020 ar crea o mai mare stabilitate pentru investitori și, prin urmare, ar încuraja investițiile pe termen lung și măsurile privind eficiența energetică pe termen lung, precum renovarea clădirilor.
- (7) Statele membre trebuie să îndeplinească o cerință de economisire cumulativă la nivelul utilizării finale, pe întreaga perioadă de obligații, echivalentă cu economii „noi” de 1,5 % din vânzările anuale de energie. Această cerință ar putea fi îndeplinită prin noi măsuri de politică adoptate în decursul noii perioade de obligații, cuprinsă între 1 ianuarie 2021 și 31 decembrie 2030, sau prin noi acțiuni individuale ca urmare a măsurilor de politică adoptate în timpul sau înaintea perioadei anterioare, însă cu

¹⁰ Directiva 2010/31/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 2010 privind performanța energetică a clădirilor (JO L 153, 18.6.2010, p. 13).

privire la care acțiunile individuale ce declanșează economii de energie sunt introduse de fapt în noua perioadă.

- (8) Măsurile de eficiență energetică pe termen lung vor continua să asigure realizarea unor economii de energie după 2020, însă pentru a contribui la următorul obiectiv de eficiență energetică al Uniunii pentru 2030 aceste măsuri ar trebui să asigure realizarea de noi economii după 2020. Pe de altă parte, economiile de energie realizate după 31 decembrie 2020 nu pot fi luate în calcul la cantitatea de economii cumulative necesare pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2014 și 31 decembrie 2020.
- (9) Noile economii ar trebui să fie suplimentare față de scenariul de statu-quo, astfel încât economiile care s-ar fi produs în orice caz să nu poată fi revendicate. Pentru a calcula impactul măsurilor introduse, pot fi luate în calcul numai economiile nete, măsurate ca modificări ale consumului de energie care pot fi atribuite în mod direct măsurii de eficiență energetică în cauză. Pentru a calcula economiile nete, statele membre ar trebui să stabilească un scenariu de referință cu privire la modul în care ar evolua situația în absența politicii în cauză. Intervenția politică ar trebui evaluată în raport cu acest nivel de referință definit. Statele membre ar trebui să țină cont de faptul că în același interval de timp se pot realiza și alte intervenții politice, care ar putea avea de asemenea un impact asupra economiilor de energie, astfel că nu toate modificările observate de la introducerea intervenției politice evaluate pot fi atribuite exclusiv măsurii de politică respective. Acțiunile părții obligate, participante sau mandatate ar trebui să contribuie efectiv la realizarea economiilor revendicate pentru a se asigura îndeplinirea cerinței privind importanța.
- (10) Economii de energie care rezultă din punerea în aplicare a legislației Uniunii nu pot fi revendicate decât în cazul în care măsura respectivă depășește minimul impus de legislația Uniunii în cauză, fie prin stabilirea unor cerințe mai ambițioase de eficiență energetică la nivel național, fie prin sporirea gradului de utilizare a măsurii. Recunoscând faptul că renovarea clădirilor reprezintă un element esențial și pe termen lung în ceea ce privește sporirea economiilor de energie, este necesar să se clarifice faptul că toate economiile de energie care rezultă din măsurile ce promovează renovarea clădirilor existente pot fi revendicate dacă sunt suplimentare față de evoluțiile care s-ar fi produs în absența măsurii de politică respective și dacă statul membru demonstrează că părțile obligate, participante sau mandatate au contribuit efectiv la realizarea economiilor revendicate care rezultă din măsura în cauză.
- (11) În conformitate cu Strategia privind uniunea energetică și cu principiile unei mai bune legiferări, ar trebui să se acorde o importanță mai mare normelor privind monitorizarea și verificarea, inclusiv cerinței de a verifica un eșantion de măsuri reprezentativ din punct de vedere statistic. Referirile la „o parte semnificativă și un eșantion reprezentativ din punct de vedere statistic” ar trebui interpretate ca necesitând stabilirea unui subset al unei populații statistice (de măsuri de economisire a energiei) în așa fel încât să reflecte cu precizie întreaga populație respectivă (toate măsurile de economisire a energiei), permițând astfel formularea unor concluzii rezonabile cu privire la încrederea în ansamblul măsurilor.
- (12) Îmbunătățirile aduse eficienței energetice a clădirilor ar trebui să fie în special în avantajul consumatorilor afectați de sărăcia energetică. De asemenea, statele membre pot solicita părților obligate să includă în măsurile de economisire a energiei obiective sociale legate de sărăcia energetică, iar această posibilitate ar trebui acum extinsă la măsurile alternative și transformată într-o obligație, lăsând în același timp statelor membre o flexibilitate deplină în ceea ce privește amplitudinea, domeniul de aplicare și

conținutul acestor măsuri. Conform articolului 9 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, politicile UE privind eficiența energetică ar trebui să fie incluzive și, prin urmare, să asigure și faptul că măsurile de eficiență energetică sunt accesibile pentru consumatorii afectați de sărăcia energetică.

- (13) Energia generată pe sau în clădiri prin tehnologii de obținere a energiei din surse regenerabile permite reducerea cantității de energie fosilă furnizată. Reducerea consumului de energie și utilizarea energiei din surse regenerabile în sectorul construcțiilor reprezintă măsuri importante pentru a reduce dependența energetică a Uniunii și emisiile de gaze cu efect de seră, îndeosebi având în vedere obiectivele ambițioase privind clima și energia stabilite pentru 2030, precum și angajamentul global asumat la Conferința Părților la Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (COP21) care a avut loc la Paris în decembrie 2015. Prin urmare, în vederea îndeplinirii cerințelor lor de eficiență energetică, statele membre ar trebui să poată lua în calcul o anumită cantitate de energie din surse regenerabile generată pe sau în clădiri pentru uz propriu. În acest scop, ar trebui să se permită statelor membre să utilizeze metodologii de calcul stabilite în temeiul Directivei 2010/31/UE.
- (14) Ca parte a măsurilor stabilite în comunicarea Comisiei intitulată „Noile avantaje pentru consumatorii de energie”, în contextul uniunii energetice și al strategiei privind încălzirea și răcirea, trebuie consolidate drepturile minime ale consumatorilor de a primi informații clare și la timp cu privire la consumul lor energetic. Articolele 9-11 și anexa VII la Directiva 2012/27/UE ar trebui modificate pentru a prevedea un feedback frecvent și îmbunătățit referitor la consumul de energie. De asemenea, ar trebui să se clarifice faptul că drepturile legate de facturare și de informațiile privind facturarea se aplică consumatorilor de încălzire, de răcire sau de apă caldă furnizată de o sursă centrală, chiar dacă aceștia nu au o relație contractuală directă, individuală, cu un furnizor de energie. Prin urmare, în sensul acestor dispoziții, termenul „utilizator final” ar trebui să se refere la clienții finali care achiziționează încălzire, răcire sau apă caldă pentru uz propriu, precum și la ocupanții unităților individuale ale unor clădiri cu mai multe apartamente sau polivalente, în cazul în care aceste unități sunt aprovizionate dintr-o sursă centrală. Termenul „subcontorizare” ar trebuie să se refere la măsurarea consumului în unitățile individuale ale acestor clădiri. Până la 1 ianuarie 2020, contoarele de căldură și repartitoarele de costuri pentru energia termică nou-instalate ar trebui să poată fi citite de la distanță pentru a asigura furnizarea frecventă și rentabilă a informațiilor referitoare la consum. Noul articol 9a este destinat a fi aplicat doar încălzirii, răcirii și apei calde furnizate dintr-o sursă centrală.
- (15) Anumite dispoziții ale articolului 15 din Directiva 2012/27/UE, privind transformarea, transportul și distribuția energiei, ar trebui abrogate. Reexaminarea acquis-ului din domeniul energetic poate avea drept rezultat structurarea diferită a obligațiilor statelor membre în temeiul diferitelor acte referitoare la sectorul energetic. Această restructurare nu ar trebui să afecteze obligația statelor membre de a respecta cerințele de fond ale Directivei 2012/27/UE, care ar putea fi reintroduse, integral sau parțial, în alte acte.
- (16) Reflectând progresul tehnologic și cota în creștere a surselor regenerabile de energie din sectorul producției de energie electrică, coeficientul implicit pentru economii în kWh de energie electrică ar trebui revizuit pentru a reflecta modificarea factorului de energie primară (FEP) pentru energia electrică. Calculul FEP pentru energia electrică se bazează pe valorile medii anuale. Pentru generarea de căldură și de energie electrică nucleară se folosește metoda de contabilizare a conținutului de energie fizică, iar

pentru generarea de căldură și de energie electrică din combustibili fosili și din biomasă se folosește metoda de eficiență a conversiei tehnice. Pentru energia din surse regenerabile necombustibilă, metoda reprezintă echivalentul direct bazat pe metoda energiei primare totale. Pentru a calcula cota energiei primare pentru energia electrică în cadrul cogenerării (CHP), se aplică metoda stabilită în anexa II la Directiva 2012/27/UE. Se folosește mai degrabă o poziție medie pe piață, decât una marginală. Eficiența conversiilor se presupune a fi de 100 % pentru energia din surse regenerabile necombustibilă, de 10 % pentru centralele geotermice și de 33 % pentru centralele nucleare. Eficiența totală pentru cogenerare se calculează pe baza celor mai recente date de la Eurostat. În ceea ce privește limitele sistemului, valoarea FEP este 1 pentru toate sursele de energie. Calculele se bazează pe cea mai recentă versiune a Scenariului de referință PRIMES. Valoarea FEP se bazează pe proiecțiile pentru 2020. Analiza cuprinde statele membre ale UE și Norvegia. Setul de date pentru Norvegia se bazează pe datele ENTSO-E.

- (17) Pentru a se asigura faptul că anexele la directivă și valorile de referință armonizate ale eficienței, menționate la articolul 14 alineatul (10), pot fi actualizate, este necesar să se prelungească delegarea de competențe acordată Comisiei.
 - (18) Pentru a putea evalua eficacitatea Directivei 2012/27/UE, ar trebui introdusă o cerință de revizuire generală a directivei și de transmitere a unui raport către Parlamentul European și către Consiliu până la data de 28 februarie 2024.
 - (19) În conformitate cu Declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative¹¹, statele membre s-au angajat să însoțească notificarea măsurilor lor de transpunere, în cazuri justificate, cu unul sau mai multe documente care explică relația dintre elementele unei directive și părțile corespunzătoare ale instrumentelor naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră justificată transmiterea unor astfel de documente.
 - (20) Prin urmare, Directiva 2012/27/UE ar trebui modificată în consecință,
- ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Directiva 2012/27/UE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Prezenta directivă stabilește un cadru comun de măsuri pentru promovarea eficienței energetice pe teritoriul Uniunii, pentru a asigura atingerea obiectivelor principale ale Uniunii de 20 % pentru anul 2020 și a obiectivelor sale principale obligatorii de 30 % pentru anul 2030 în ceea ce privește eficiența energetică și deschide calea pentru viitoare creșteri ale eficienței energetice după aceste date. Prezenta directivă stabilește norme menite să elimine obstacolele existente pe piața energiei și să depășească deficiențele pieței care împiedică eficiența în ceea ce privește aprovizionarea și utilizarea energiei și prevede stabilirea de obiective și contribuții naționale orientative în materie de eficiență energetică pentru 2020 și pentru 2030.”.

¹¹ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

2. Articolul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 3

Obiective privind eficiența energetică

(1) Fiecare stat membru stabilește un obiectiv național orientativ în materie de eficiență energetică pentru 2020, bazat fie pe consumul de energie primară sau pe consumul de energie finală, fie pe economiile de energie primară sau finală, fie pe intensitatea energetică. Statele membre notifică aceste obiective Comisiei în conformitate cu articolul 24 alineatul (1) și cu anexa XIV partea 1. Cu ocazia acestei notificări, statele membre exprimă aceste obiective, de asemenea, ca nivel absolut al consumului de energie primară și al consumului de energie finală în 2020 și explică în ce fel și pe baza căror date a fost realizat acest calcul.

Atunci când stabilesc aceste obiective, statele membre țin seama de:

- (a) faptul că în 2020, la nivelul Uniunii, consumul de energie trebuie să fie de maximum 1 483 Mtep de energie primară și de maximum 1 086 Mtep de energie finală;
- (b) măsurile prevăzute de prezenta directivă;
- (c) măsurile adoptate în vederea atingerii obiectivelor naționale privind economiile de energie, adoptate în temeiul articolului 4 alineatul (1) din Directiva 2006/32/CE; și de
- (d) alte măsuri de promovare a eficienței energetice în cadrul statelor membre și la nivelul Uniunii.

Atunci când stabilesc aceste obiective, statele membre pot ține cont, de asemenea, de circumstanțele naționale care afectează consumul de energie primară, de exemplu:

- (a) potențialul rămas de economisire rentabilă a energiei;
- (b) evoluția și prognoza PIB-ului;
- (c) modificările la nivelul importurilor și exporturilor de energie;
- (d) dezvoltarea tuturor surselor regenerabile de energie, a energiei nucleare, a captării și stocării dioxidului de carbon; și
- (e) reacția rapidă.

(2) Până la 30 iunie 2014, Comisia evaluează progresele înregistrate și dacă este probabil ca Uniunea să atingă un consum de energie de maximum 1 483 Mtep de energie primară și de maximum 1 086 Mtep de energie finală în 2020.

(3) Atunci când realizează analiza menționată la alineatul (2), Comisia:

- (a) însumează obiectivele naționale orientative în materie de eficiență energetică raportate de statele membre;
- (b) apreciază dacă suma acestor obiective poate fi considerată o indicație fiabilă pentru a stabili dacă Uniunea, în ansamblu, se află pe calea cea bună, ținând seama de evaluarea primului raport anual în conformitate cu articolul 24 alineatul (1) și de evaluarea planurilor de acțiune naționale privind eficiența energetică în conformitate cu articolul 24 alineatul (2);
- (c) ține seama de analiza complementară rezultată din:

- (i) o evaluare a progreselor realizate în ceea ce privește consumul de energie, precum și consumul de energie legat de activitatea economică, la nivelul Uniunii, inclusiv progresele realizate în ceea ce privește eficiența aprovizionării cu energie în statele membre care și-au bazat obiectivele naționale orientative pe consumul de energie finală sau pe economiile de energie finală, inclusiv progresele datorate respectării de către aceste state membre a capitolului III din prezenta directivă;
 - (ii) rezultatele obținute din exerciții de modelare în ceea ce privește evoluțiile viitoare ale consumului de energie la nivelul Uniunii;
 - (d) compară rezultatele de la literele (a)-(c) cu cantitatea de consum de energie care ar fi necesară pentru a atinge un consum de energie de maximum 1 483 Mtep de energie primară și de maximum 1 086 Mtep de energie finală în 2020.
- (4) Fiecare stat membru stabilește contribuții orientative privind eficiența energetică pe plan național pentru îndeplinirea obiectivului Uniunii pentru 2030 menționat la articolul 1 alineatul (1), în conformitate cu articolele [4] și [6] din Regulamentul (UE) XX/20XX [guvernanța uniunii energetice]. Atunci când stabilesc contribuțiile respective, statele membre țin seama de faptul că, în 2030, consumul de energie al Uniunii trebuie să fie de maximum 1 321 Mtep de energie primară și de maximum 987 Mtep de energie finală. Statele membre notifică aceste contribuții Comisiei, în cadrul planurilor lor energetice și climatice naționale integrate, conform procedurii în temeiul articolelor [3] și [7]-[11] din Regulamentul (UE) XX/20XX [guvernanța uniunii energetice].”.

3. Articolul 7 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 7

Obligația privind economiile de energie

(1) Statele membre realizează economii de energie cumulative la nivelul utilizării finale cel puțin echivalente cu:

- (a) noi economii în fiecare an, de la 1 ianuarie 2014 până la 31 decembrie 2020, de 1,5 % din volumul vânzărilor anuale de energie către clienții finali, ca medie pe perioada de trei ani imediat anterioară datei de 1 ianuarie 2013;
- (b) noi economii în fiecare an, de la 1 ianuarie 2021 până la 31 decembrie 2030, de 1,5 % din volumul vânzărilor anuale de energie către clienții finali, ca medie pe perioada de trei ani imediat anterioară datei de 1 ianuarie 2019.

Statele membre continuă să realizeze noi economii anuale de 1,5 % pe perioade de câte zece ani după 2030, cu excepția cazului în care revizuirile efectuate de Comisie până în 2027 și la fiecare 10 ani după aceea concluzionează că nu este necesară îndeplinirea obiectivelor pe termen lung ale Uniunii privind energia și clima pentru 2050.

În sensul literei (b) și fără a aduce atingere alineatelor (2) și (3), statele membre pot lua în calcul numai economiile de energie care rezultă în urma noilor măsuri de politică introduse după 31 decembrie 2020 sau a măsurilor de politică introduse în perioada 1 ianuarie 2014-31 decembrie 2020, cu condiția să se poată demonstra că

măsurile respective duc la acțiuni individuale întreprinse după 31 decembrie 2020 și la realizarea de economii.

Volumul vânzărilor de energie utilizată în transporturi poate fi exclus parțial sau integral din aceste calcule.

Statele membre decid modul în care se eșalonează cantitatea calculată de economii noi pe fiecare dintre perioadele menționate la literele (a) și (b), atât timp cât economiile cumulate totale necesare au fost realizate până la finalul fiecărei perioade.

(2) Sub rezerva alineatului (3), fiecare stat membru poate:

- (a) să efectueze calculul necesar conform alineatului (1) litera (a) utilizând valori de 1 % în 2014 și 2015, de 1,25 % în 2016 și 2017 și de 1,5 % în 2018, 2019 și 2020;
- (b) să excludă din calcul, integral sau parțial, volumul vânzărilor de energie utilizată în activitățile industriale enumerate în anexa I la Directiva 2003/87/CE;
- (c) să permită ca economiile de energie realizate în sectoarele transformării, distribuției și transportului de energie, incluzând infrastructura eficientă de termoficare și de răcire centralizată, în urma punerii în aplicare a cerințelor stabilite la articolul 14 alineatul (4) și alineatul (5) litera (b) și la articolul 15 alineatele (1)-(6) și (9) să fie luate în calcul pentru cantitatea de economii de energie necesară conform alineatului (1);
- (d) să ia în calcul, pentru cantitatea de economii de energie menționată la alineatul (1), economiile de energie rezultate din acțiuni individuale nou implementate începând de la 31 decembrie 2008, care continuă să aibă impact în 2020 și după aceea și care pot fi măsurate și verificate; și
- (e) să excludă din calculul cerinței privind economiile de energie menționate la alineatul (1) cantitatea verificabilă de energie produsă în sau pe clădiri pentru uz propriu ca urmare a măsurilor de politică vizând promovarea instalării de noi tehnologii de obținere a energiei din surse regenerabile.

(3) Toate opțiunile selectate conform alineatului (2), cumulate, trebuie să conducă la economii de energie de maximum 25 % din cantitatea de economii de energie menționată la alineatul (1). Statele membre aplică și calculează efectul opțiunilor selectate pentru perioadele menționate la alineatul (1) literele (a) și (b) separat:

- (a) pentru calculul cantității de economii de energie necesare pentru perioada menționată la alineatul (1) litera (a), statele membre pot utiliza alineatul (2) literele (a), (b), (c) și (d);
- (b) pentru calculul cantității de economii de energie necesare pentru perioada menționată la alineatul (1) litera (b), statele membre pot utiliza alineatul (2) literele (b), (c), (d) și (e), cu condiția ca acțiunile individuale în sensul literei (d) să continue să aibă un impact verificabil și măsurabil după 31 decembrie 2020.

(4) Economii de energie realizate după 31 decembrie 2020 nu pot fi luate în calcul pentru cantitatea economiilor cumulative necesară pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2014 și 31 decembrie 2020.

(5) Statele membre se asigură că economiile rezultate în urma măsurilor de politică menționate la articolele 7a și 7b și la articolul 20 alineatul (6) sunt calculate în conformitate cu anexa V.

(6) Statele membre obțin cantitatea de economii necesară conform alineatului (1) fie prin stabilirea unei scheme de obligații în materie de eficiență energetică, menționată la articolul 7a, fie prin adoptarea măsurilor alternative menționate la articolul 7b. Statele membre pot realiza o combinație între o schemă de obligații în materie de eficiență energetică și măsuri de politică alternative.

(7) Statele membre demonstrează că, în situația în care există o suprapunere a impactului măsurilor de politică sau a impactului acțiunilor individuale, nu se face o contabilizare dublă a economiilor de energie.”.

4. Se introduc următoarele articole 7a și 7b:

„Articolul 7a

Scheme de obligații în materie de eficiență energetică

(1) În cazul în care statele membre decid să își îndeplinească obligațiile de a atinge cantitatea de economii necesară conform articolului 7 alineatul (1) printr-o schemă de obligații în materie de eficiență energetică, ele se asigură că părțile obligate menționate la alineatul (2) care activează pe teritoriul fiecărui stat membru îndeplinesc, fără a aduce atingere articolului 7 alineatul (2), cerința privind economiile cumulative de energie la nivelul utilizării finale stabilită la articolul 7 alineatul (1).

(2) Statele membre desemnează, pe baza unor criterii obiective și nediscriminatorii, părțile obligate din rândul distribuitorilor de energie și/sau al societăților de vânzare cu amănuntul a energiei care activează pe teritoriul lor și pot include distribuitorii de combustibil pentru transport sau comercianții care vând cu amănuntul combustibil pentru transport, care activează pe teritoriul lor. Cantitatea de economii de energie necesară pentru îndeplinirea obligației se realizează de părțile obligate din rândul clienților finali, desemnate de statul membru, în mod independent de calculul realizat în temeiul articolului 7 alineatul (1) sau, dacă statele membre decid astfel, prin intermediul economiilor certificate provenind de la alte părți, conform descrierii de la alineatul (5) litera (b).

(3) Statele membre exprimă cantitatea de economii de energie necesară de la fiecare parte obligată drept consum de energie finală sau primară. Metoda selectată pentru exprimarea cantității de economii de energie necesare este utilizată, de asemenea, la calcularea economiilor revendicate de părțile obligate. Se aplică factorii de conversie stabiliți în anexa IV.

(4) Statele membre implementează sisteme de măsurare, de control și de verificare pe baza cărora se realizează audituri documentate privind o parte semnificativă și un eșantion reprezentativ din punct de vedere statistic al măsurilor de îmbunătățire a eficienței energetice puse în aplicare de părțile obligate. Măsurarea, controlul și verificarea în cauză se realizează în mod independent față de părțile obligate.

(5) În cadrul schemei de obligații în materie de eficiență energetică, statele membre:

- (a) includ cerințe cu scop social în cadrul obligațiilor de economisire pe care le impun, inclusiv impunând ca o parte a măsurilor de eficiență

energetică să fie implementate prioritar în gospodării afectate de sărăcia energetică și în locuințe sociale;

- (b) pot permite părților obligate să ia în calcul, pentru îndeplinirea obligațiilor lor, economiile certificate de energie realizate de furnizorii de servicii energetice sau de alte părți terțe, inclusiv în cazul în care părțile obligate promovează, prin intermediul altor organisme aprobate de stat sau prin intermediul autorităților publice, măsuri care pot implica sau nu parteneriate formale și care pot fi combinate cu alte surse de finanțare. Atunci când permit acest lucru, statele membre se asigură că este instituit un proces de aprobare clar, transparent și deschis tuturor actorilor de pe piață, care vizează reducerea la minimum a costurilor de certificare;
- (c) pot permite părților obligate să ia în calcul economiile obținute într-un anumit an ca și când acestea ar fi fost obținute în oricare dintre ultimii patru ani sau următorii trei ani, atât timp cât nu se depășește sfârșitul perioadelor de obligații stabilite la articolul 7 alineatul (1).

(6) Statele membre publică anual economiile de energie realizate de fiecare parte obligată sau de fiecare subcategorie de părți obligate, precum și economiile totale realizate în cadrul schemei.

Articolul 7b

Măsuri de politică alternativă

(1) În cazul în care statele membre decid să își îndeplinească obligațiile de a realiza economiile necesare conform articolului 7 alineatul (1) prin măsuri de politică alternativă, ele se asigură că economiile de energie necesare conform articolului 7 alineatul (1) sunt realizate în rândul clienților finali.

(2) La conceperea unor măsuri de politică alternativă pentru a realiza economiile de energie, statele membre țin cont de efectul asupra gospodăriilor afectate de sărăcia energetică.

(3) Pentru toate măsurile în afara celor referitoare la măsurile de impozitare, statele membre implementează sisteme de măsurare, de control și de verificare pe baza cărora se realizează audituri documentate privind o parte semnificativă și un eșantion reprezentativ din punct de vedere statistic al măsurilor de îmbunătățire a eficienței energetice puse în aplicare de părțile participante sau mandatate. Măsurarea, controlul și verificarea în cauză se realizează în mod independent față de părțile participante și mandatate.”.

5. Articolul 9 se modifică după cum urmează:

- (a) titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Contorizarea gazului”;

- (b) la alineatul (1), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Statele membre se asigură că, în măsura în care este posibil din punct de vedere tehnic, rezonabil din punct de vedere financiar și proporțional în raport cu economiile de energie potențiale, clienții finali pentru gaze naturale sunt dotați cu contoare individuale la prețuri competitive, care reflectă cu acuratețe consumul real de energie al clientului final și care furnizează informații privind momentul efectiv al utilizării.”;

(c) alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(i) teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„În cazul și în măsura în care statele membre implementează sisteme de contorizare inteligentă și introduc contoare inteligente de gaze naturale în conformitate cu Directiva 2009/73/CE.”;

(ii) literele (c) și (d) se elimină;

(d) alineatul (3) se elimină.

6. Se introduce următorul articol 9a:

„Articolul 9a

Contorizarea, subcontorizarea și repartizarea costurilor pentru încălzire și răcire și pentru apa caldă menajeră

(1) Statele membre se asigură că clienții finali pentru încălzirea centralizată, răcirea centralizată și apa caldă menajeră sunt dotați cu contoare la prețuri competitive, care reflectă precis consumul real de energie al clientului final.

În cazul în care încălzirea și răcirea sau apa caldă pentru o clădire sunt furnizate de o sursă centrală care alimentează mai multe clădiri sau din rețeaua centralizată de încălzire și de răcire, se instalează întotdeauna un contor de energie termică sau de apă caldă la schimbătorul de căldură sau la punctul de livrare.

(2) În clădirile cu mai multe apartamente și polivalente dotate cu o sursă centrală de încălzire sau de răcire sau alimentate din sistemele centralizate de încălzire și de răcire, se instalează contoare individuale pentru a măsura consumul de energie termică sau de răcire sau de apă caldă pentru fiecare unitate a clădirii.

În cazul în care utilizarea de contoare individuale nu este fezabilă din punct de vedere tehnic sau nu este rentabilă pentru contorizarea energiei termice sau a răcirii în fiecare unitate a clădirii, se utilizează repartitoare individuale de costuri pentru energia termică pentru a măsura consumul de energie termică la fiecare corp de încălzire, cu excepția cazului în care statul membru în cauză arată că instalarea unor astfel de repartitoare de costuri nu ar fi rentabilă. În aceste cazuri, pot fi avute în vedere metode alternative rentabile pentru măsurarea consumului de energie termică. Condițiile de nefezabilitate tehnică și de nerentabilitate sunt stabilite în mod clar și publicate de fiecare stat membru.

În clădirile noi de tipul celor menționate la primul paragraf sau atunci când o asemenea clădire este supusă unor lucrări majore de renovare, conform Directivei 2010/31/UE, se instalează întotdeauna contoare individuale.

(3) În cazul în care clădirile cu mai multe apartamente și polivalente sunt alimentate de la rețele de termoficare sau de răcire centralizate sau în cazul în care prevalează sistemele comune proprii de încălzire sau de răcire pentru aceste clădiri, statele membre introduc norme transparente privind repartizarea costurilor pentru consumul de energie termică, de răcire și de apă caldă în aceste clădiri, pentru a asigura transparența și precizia contabilizării consumului individual, inclusiv:

(a) apă caldă menajeră;

(b) energie termică distribuită de instalația clădirii și în scopul încălzirii zonelor comune (în cazul în care casa scărilor și coridoarele sunt echipate cu corpuri de încălzire);

(c) în scopul încălzirii sau răcirii apartamentelor.

(4) În sensul prezentului articol, începând de la 1 ianuarie 2020 contoarele și repartitoarele de costuri instalate trebuie să fie dispozitive care pot fi citite de la distanță.

Contoarele și repartitoarele de costuri care au fost deja instalate, însă care nu pot fi citite de la distanță, sunt dotate cu această funcționalitate sau sunt înlocuite cu dispozitive care pot fi citite de la distanță până la 1 ianuarie 2027, cu excepția cazurilor în care statul membru în cauză arată că acest lucru nu este rentabil.”.

7. Articolul 10 se modifică după cum urmează:

(a) titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Informații privind facturarea gazului”;

(b) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În cazul în care clienții finali nu dispun de contoarele inteligente menționate în Directiva 2009/73/CE, statele membre se asigură, până la 31 decembrie 2014, că informațiile cu privire la facturare sunt exacte și au la bază consumul real, în conformitate cu anexa VII punctul 1.1, în cazul gazului, atunci când acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic și justificat din punct de vedere economic.”;

(c) la alineatul (2), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Contoarele instalate în conformitate cu Directiva 2009/73/CE permit furnizarea de informații exacte privind facturarea, bazate pe consumul real. Statele membre asigură clienților finali posibilitatea de a accesa cu ușurință informații suplimentare referitoare la consumul anterior, care permit o autoverificare detaliată.”.

8. Se introduce următorul articol 10a:

Articolul 10a

Informații privind facturarea și consumul pentru încălzire și răcire și pentru apa caldă menajeră

(1) Statele membre se asigură că informațiile privind facturarea și consumul sunt corecte și bazate pe consumul real, în conformitate cu punctele 1 și 2 din anexa VIIa, pentru toți utilizatorii finali la care sunt instalate contoare sau repartitoare de costuri.

Această obligație, mai puțin în ceea ce privește consumul subcontorizat conform articolului 9a alineatul (2), poate fi îndeplinită printr-un sistem de autocitire periodică de către clienții finali, în cadrul căruia aceștia comunică furnizorului de energie citirile propriului contor. Numai în cazurile în care clientul final nu a transmis o citire a contorului pentru o perioadă de facturare dată, factura se bazează pe o estimare a consumului sau pe o sumă forfetară.

(2) Statele membre:

(a) impun ca, dacă sunt disponibile informații privind facturile la energie și consumul anterior al utilizatorilor finali, acestea să fie puse la dispoziția unui furnizor de servicii energetice desemnat de utilizatorul final;

- (b) se asigură că li se oferă clienților finali opțiunea de a primi pe cale electronică facturi și informații privind facturarea, precum și că aceștia primesc, la cerere, o explicație clară și ușor de înțeles a modului de întocmire a facturii lor, în special în cazul în care facturile nu sunt bazate pe consumul real;
 - (c) se asigură că tuturor utilizatorilor finali li se furnizează informații corespunzătoare odată cu factura pe baza consumului real, în conformitate cu punctul 3 din anexa VII;
 - (d) pot prevedea ca, la cererea clientului final, furnizarea informațiilor referitoare la facturare să nu fie considerată a reprezenta o solicitare de plată. În astfel de cazuri, statele membre se asigură că se oferă modalități flexibile pentru plățile propriu-zise.”.
9. Articolul 11 se modifică după cum urmează:
- (a) titlul se înlocuiește cu următorul text:
„Costurile de acces la informațiile privind contorizarea și facturarea gazului”;
 - (b) alineatul (2) se elimină.
10. Se introduce următorul articol 11a:

„Articolul 11a

Costurile de acces la informațiile privind contorizarea și facturarea pentru încălzire și răcire

- (1) Statele membre se asigură că clienții finali primesc, în mod gratuit, toate facturile și toate informațiile privind facturarea pentru consumul de energie, precum și că aceștia au un acces adecvat și gratuit la datele privind propriul consum.
- (2) Prin derogare de la alineatul (1), repartizarea costurilor aferente informațiilor privind facturarea pentru consumul individual de energie termică, răcire și apă caldă în clădirile cu mai multe apartamente, în conformitate cu articolul 9a alineatul (2), se efectuează fără a genera profit. Costurile care rezultă din atribuirea acestei sarcini unei terțe părți, precum un furnizor de servicii sau furnizorul local de energie, și care acoperă măsurarea, alocarea și contabilizarea consumului individual real în astfel de clădiri, pot fi transferate utilizatorilor finali, în măsura în care aceste costuri sunt rezonabile.”.
11. Articolul 15 se modifică după cum urmează:
- (a) alineatul (5) se modifică după cum urmează:
 - (i) primul și al doilea paragraf se elimină;
 - (ii) al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:
„Operatorii de sisteme de transport și operatorii de sisteme de distribuție respectă cerințele prevăzute în anexa XII.”;
 - (b) alineatul (8) se elimină.
12. La articolul 23, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:
- „(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 22 îi este conferită Comisiei pentru o perioadă de cinci ani începând de la 4 decembrie 2017. Comisia întocmește un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte

de sfârșitul perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește în mod tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun unei astfel de prelungiri cel târziu cu trei luni înainte de sfârșitul fiecărei perioade.”.

13. La articolul 24 se adaugă următorul alineat (12):

„(12) Comisia evaluează prezenta directivă până cel târziu la 28 februarie 2024, iar ulterior la fiecare cinci ani, și înaintează un raport Parlamentului European și Consiliului. Raportul respectiv este însoțit, dacă este cazul, de propuneri de măsuri suplimentare.”.

14. Anexele se modifică în conformitate cu anexa la prezenta directivă.

Articolul 2

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la **XXXX** [*Vă rugăm introduceți data - 12 luni de la data intrării în vigoare*]. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor acte.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 3

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele